

1- Resulullah (s.a.v.)'e teslim olamayanlar! (Hadis İnkarcılığı)

Sünnet nedir kardeşlerim! **Sünnet İslâm'ı anlamak ve yaşamak hususunda en doğru ölçüdür.** Nasıl Allah'tan gelen vahyi almak için insanların peygamberlerin aracılığına ihtiyacı varsa, Kur'an'ı anlamak için de Peygamber'in açıklamasına yani sünnete öylece ihtiyaç vardır. Çünkü Kuranın en büyük müfessiri Peygamber Efendimiz s.a.v dir.

Evet Kuranı kendi hevalarına göre yorumlayanların önündeki en büyük engel Peygamber efendimiz s.a.v dir. Hatırlarsanız süreç şöyle başlamıştı. İlk önce mezhep imamlarına saldıran bu zihniyet sonra sahabe efendilerimize ve en sonunda Efendimiz s.a.v'in sünnetini inkara kadar işi götürmüştür. Kendilerine süslü bir sloganda bulmuşlar. Ne diyorlar *Biz Kur'an'a uyarız. Bak bak bak Kur'an bize yeter, Kuran Müslümanlığı.... nasıl ekileyici dimi! Aman ha kardeşlerim batıl kendini hep böyle sureti haktan göstererek yaklaşıp.*

Gayet masum gibi görünen bu slogan altında asıl maksatları Peygamber efendimizin hadis-i şeriflerini reddedip sonra Kuranın ayetlerini kendi hevalarına göre yorumlamak ve böylelikle dini tahrip etmek vardır. Yani düşünün Kuranın kendisine indiği zat olan Peygamber efendimiz s.a.v bir ayet hakkında konuşamayacak ama bu kimseler dilediği gibi konuşacaklar.

Maalesef konuşuyorlar kardeşlerim. Maksatlarına ulaşmak için. Hadisler etrafında şüpheler oluşturarak, Deizmin bu ülkede yayılmasına hizmet etmektedirler. Hatta Allah Rasûlü s.a.v'e postacı diyecek kadar alçalan bu zihniyet Mucizeleri de inkâr edip, Sahabe i kiram efendilerimize hakaret etmektedir. Allah Rasûlü's.a.v'in masumiyetini inkâr edip Ona itaat şart değildir diyecek kadar yoldan çıkmış bu sapık zihniyetin yüzündeki maskeyi Rabbimizin izniyle inşallah düşüreceğiz. Kalbi bozulmamış, vicdanı kirlenmemiş ve aklı yerinde duran her Müslüman şu anlatacaklarımızı dinlediğinde bunların asıl maksatlarını görecektir ve ikrah edip bu sapıklardan yüz çevirecektir.

Şimdi Kuran bize yeter diyerek Peygambersiz bir İslâm oluşturma gayretine giren bu karanlık zihniyetin gerçek yüzlerini ve kurandan ne kadar uzak olduklarını yine Kuran ayetleriyle göstereceğiz.

Madem Kuran bu kimselere yeterse, bunlar şimdi okuyacağımız ayeti ya hiç okumadı ya da bu fikri telkin edenler, bu ayeti bunlara hiç anlatmadı. Madem bu kimseler Kur'an'a uyuyor, o halde Nisa suresi 65. ayetin emrine de uymalıdır. Bu ayet-i kerimede Rabbimiz şöyle buyurmuştur:

فَلَا وَرَبِّكَ Hayır! Rabbine yemin olsun ki

لَا يُؤْمِنُونَ onlar iman etmiş olmazlar

حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin etmedikçe

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ sonra senin verdiğin hükümden dolayı gönüllerinde hiçbir sıkıntı duymadıkça وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça

Manayı topluyorum. **Hayır! Rabbine yemin olsun ki, onlar aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin etmedikçe, sonra senin verdiğin hükümden dolayı gönüllerinde hiçbir sıkıntı duymadıkça ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.”**

Ayeti kerime ne dedi? Hayır! Rabbine yemin olsun ki onlar iman etmiş olmazlar dedi. Bu ifadeyle, mümin olduğunu iddia eden kişinin, bir işi yapmadıkça imanının tamam olmayacağı beyan buyrulmuş mudur? evet. Ve bundan sonra, imanın şartı olarak üç şey zikredilmiştir.

Birincisi: حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ

Aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin etmedikçe!.. İmanımızın kabulünün birinci şartı budur. Aramızda çekiştiğimiz bir meselede Peygamber Efendimiz (asm)’ı hakem tayin edeceğiz. Şimdi bu ifadeden anlıyoruz ki, aramızda çekiştiğimiz mesele Kur’an’da açıkça beyan edilmemiştir. Niye? Çünkü açıkça beyan edilseydi, aramızda bir çekişme olur muydu? Elbette olmazdı. O halde eğer biz mümin isek ve imanımız varsa; Kur’an’da açıkça hükmü beyan edilmeyen ve aramızda tartışma konusu olan şeylerde, kafamıza göre hükmetmeyip, Peygamber Efendimiz (asm)’i hakem tayin edeceğiz. Peki nasıl tayin edeceğiz? Peygamber Efendimiz (asm)’i hakem tayin etmek, meseleyi Efendimizin hadislerine ve sünnetine götürmektir. Demek bir kimse, çekiştiği meseleyi Peygamberimizin sünnetine götürmüyorsa, Kur’an’ın ifadesiyle, o iman etmemiştir. Devam ediyoruz...

İmanın ikinci şartı, ayetin devamında beyan edilir:

ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ Sonra senin verdiğin hükümden dolayı gönüllerinde hiçbir sıkıntı duymadıkça... Demek, sadece meseleyi Peygamberimiz (asm)’e götürmek yeterli midir? Değildir. Ayrıca, Efendimizin hükmünü kabul etmek gerekir.

Hemde Öyle bir kabul lazımdır ki gönülde en küçük bir sıkıntı olmayacak. Yani kişi, “*Bu mesele keşke şöyle olsaydı, böyle olsaydı.*” gibi düşünmeyecek. Peygamberimiz (asm)’in o meseledeki hükmünü öğrenir öğrenmez, **“İşittik ve itaat ettik.”** diyecek. Eğer bunu diyemiyorsa, gönlünde sıkıntılar varsa, bu hâl ispat eder ki, onun imanı tamam olmamış ve kemale ermemiştir. Ayette zikredilen **imanın üçüncü şartı** da **وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا** ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça Tam bir teslimiyetle teslim olmaktır. İşte bunları yapabiliyorsak, iman etmişiz demektir. Yok, bunları yapamıyorsak, imanımız geçerli değildir.

Kuran bize yeter diyerek hadisleri inkâr edenler sanki bu ayet hiç nazil olmamış gibi hareket etmiyorlar mı? Bu ümmetin kabul ettiği **şefa’at**”, **“tevessül”** ve **“kabir hayatı”** Kader gibi birçok meselede ihtilafa düşmektedirler. Yapmaları gereken, şey ise Nisa suresi 65. ayetin emriyle amel etmek ve meseleleri Peygamberimiz (asm)’e götürmektir. Ve Peygamberimizin hükmüne razı olup teslim olmaktır.

Bu kimselere **“Gelin, meselelerimizi Peygamberimize, yani Onun sünnetine ve hadislerine götürelim.”** Denildiğinde ise: “*Yok, biz Peygamberimize götürmeyiz, onu hakem kabul etmeyiz ve hadislerine itibar etmeyiz.*” demektedirler. Niye? Çünkü onlarda bilmektedir ki o mesele Peygamber efendimize arz edildiğinde yalanları ortaya çıkacaktır. Kuran bize yeter deyip Kuranla amel etmeyen bu kimseler “tartıştığınız meseleleri Resule götürün, onun sözlerini ve hadislerini aranızda hakem yapın ”emrine rağmen bırakın Peygamberimize götürmeyi Peygambere söz hakkı bile vermeden onun sözlerini itibarsızlaştırma gayretine soyunmaktadırlar. Dilleri ile Kuran bize yeter derken halleriyle kendilerini yalanlamaktadırlar. Nerde kaldı Peygamberimizin hükmünü kabul etmek ve tam bir teslimiyetle teslim olmak! Hani Kuran size yetiyordu. Al işte kuran diyor ki **Rabbine yemin olsun ki, onlar aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin etmedikçe, sonra senin verdiğin hükümden dolayı gönüllerinde hiçbir sıkıntı duymadıkça ve tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar.”** Diyor. Ah kardeşlerim ah milleti böyle kandırıyorlar.

Yine bunlardan çoğu bu ayet ile köşeye sıkışınca ne yapıyorlar biliyor musunuz? Bu ayet tokat gibi yüzlerine inince bakıyorlar ki kaçacak yer yok. Ayetin manasını değiştirmeye cüret ediyorlar. Ayet seni hakem tayin etmedikçe demesine rağmen bu kimseler utanmadan sıkılmadan, kurani hakem tayin etmedikçe demektir. Mesele zaten Kur’an’da açıkça beyan edilseydi, aramızda bir çekişme olur muydu? Bu halleri ile ayetin lafızlarında oynadıkları gibi haşa sanki Allah, Kurani hakem yapın demeyi bilmiyordu da bu kimseler bunu keşfetti. Allah sözün en güzelini söyler, söylenme ihtiyacı olmayan bir şeyi söylemez. Daha iyi bir şekilde saylenebilirdi diye bir şey düşünülemez. Zira sözü söyleyen Allah’tır. Şimdi, haddini aşarak seni hakem tayin etmedikçe ayetine ısrarla kurani hakem tayin etmedikçe diyenler haşa Allah’a söz söylemeyi mi öğretmektedirler?